

Statsminister

Gro Harlem Brundtland

Ved Helge Sivertsens bære.

Oslo 2.1.1987

Helge Sivertsen satte inn sine rike evner og krefter i samfunnsbyggende, skapende arbeid.

Han var blant de unge, voksne men allerede erfarne, som etter fem års krig tok fatt på å bygge landet. Han var med i det sterke og målrettede arbeidslaget som pekte ut retningen og la sten på sten i det nye byggverket.

Hans innsats, i parti og samfunn, var bygget på overbevisningens kraft, troen på menneskeverd, likhet og solidaritet.

Mye av Helge Sivertsens innsats vil være knyttet til kultur- og utdanningspolitikken. Han visste hvilken betydning den hadde for evnen og muligheten til menneskelig utfoldelse. Kamp for sosial rettferdighet og menneskelig vekst betydde en kamp for likestilling i grunnleggende livsgoder.

Helges mangeårige virke for ungdom og kultur, ble de siste, men fortsatt aktive arbeidsår, til et sterkt og levende engasjement for fred og nedrustning.

Var det ikke en sikker, indre mening nettopp i dette? Var det ikke igjen barna og de unge som lå han sterkest på hjertet? Den verden de skulle møte. Det samfunn han - og - vi andre, hadde vært med å forme, og som samtidig var truet? Vendte han ikke igjen blikket fremover, til vern om verdier, vern om menneskeverd, vern om fremtiden?

I hele sitt voksne liv gav han tid, krefter og engasjement i

partiarbeidet. I partilaget på Tåsen var han opptatt av å lage møter der folk kunne trives. Opptatt av at partilaget kunne spille sin viktige rolle i utformingen av Arbeiderpartiets politikk. For Helge var ingen jobb for liten, intet oppdrag for enkelt. Når han på sitt milde vis fortalte om sosialdemokratiet og innbød til våre møter, så gjorde det inntrykk, skriver Helga Syrrist på vegne av Tåsen kretslag.

Fra 1969 til 1977 deltok Helge i Arbeiderpartiets sentralstyre. Det var stormfulle år, for samfunn og parti.

Helge hadde ro og omtenkksomhet i seg. En ro som var en grunnleggende del av hans personlighet, en klokskap som vi lyttet til. En form som var mild, varm og søkende. Vi lyttet til ham, men mer enn de fleste hadde han selv evnen til å lytte. Han var søkende, alltid levende engasjert i det å se fremover, se nye muligheter.

Det står mye igjen etter Helge Sivertsen, store saker som ble løst, milepæler som ble reist, en etter en. Han fikk være med å legge noen av brikkene i det store puslespillet som utgjør det norske velferdssamfunnet. Hans visjoner om skole og kultur er blitt praktisk politikk i Norge. Hans dype og inderlige engasjement for fred er blitt en vekker, og en inspirasjon for oss alle.

Han var reformator, et menneske med vilje, kraft og visjon. Og så hadde han varmen, engasjementet og den brennende troen på at det nytter.

Alt dette takker vi ham for.